

Nytt från Nordens lille Kanaan

Utsikt mot Glomma

November 2015

Kära vänner!

Händelserika månader ligger bakom oss. Under våren och sommaren har vi haft många besökande. Små och större grupper från olika sammanhang har varit här över en helg eller på dagsbesök. Några har kommit ensamma för att tillbringa en tid i stillhet. Varje gång har det varit en glädje att känna gemenskapen med människor som längtar efter Jesus. I slutet av juni hade vi vår årliga norsk-svenska retreat på Bjerkely Folkhögskola. Också där kände vi stor öppenhet och en önskan att följa Jesus på hans väg i en svår tid. Vi var speciellt glada att Erna från Island var med oss. Vi mötte henne i Reykjavik förra hösten. Historien om hur hon mötte Jesus när hon var nästan 60 år är så uppmuntrande att vi vill dela den med er:

Jag kommer från en bakgrund där jag trodde på alla slags gudar, andar och alver. Jag sökte i spiritism, New Age, yoga, buddism och allt åt det hållet. Men jag fann aldrig den frid som jag letade så ivrigt efter. Mitt hjärta var alltid tomt. En vacker kväll i augusti 2010 satt jag i den varma källan vid min stuga, helt ensam ute på landet och njöt av den fina stämningen. Himlen var klar och röd av solnedgången. Plötsligt såg jag upp mot himlen och ropade från djupet av min själ: "Gud, hjälp mig! Vem är min mästare?"... Jag såg mig ängsligt omkring, om någon kunde ha hört mig, men ingen var där. Jag var helt ensam. Efter en liten stund kom det ett ljusrött moln, som var som ett band på himlen. Så började det falla ner bokstäver på molnet, en i taget: J-E-S-U-S. Jag tänkte då att jag höll på att bli tokig. När jag såg upp till himlen igen, stod fortfarande namnet JESUS där. Från den stunden blev jag fylld av en inre frid och den natten sov jag ovanligt gott.

*Jag har alltid varit en sökande människa med många tvivel. Jag trodde att Jesus bara var en människa som alla andra, men inte att han var Guds Son. Gud visste om mina tvivel och att han måste göra något så stort och fantastiskt för att jag skulle tro. Efter denna upplevelse visste jag och kunde bekänna att **Jesus är Herre**.*

Danmark – och svenskt besök!

I september reste syster Regine och syster Angelina till Danmark igen. De berättar: Årets kanaanretreat hade orden från Marias lovsång som överskrift: "Min själ prisar Herren, och min ande gläder sig i Gud, min Frälsare." (Luk. 1:46-47) En av bibeltimmarna handlade om Maria. Ingen stod Jesus så nära som Maria – från befruktningen till hans död på korset. Hennes lovsång, "Magnificat" fortsatte att tona i hennes hjärta till och med i den mörkaste stunden. Hon var helt överlåtten till Gud. Också i vår tid är hon en förebild för oss, både män och kvinnor.

I år var det 50 år sen föreningen *De danske Kanaanvenner* grundades. Därför var det naturligt att vi gjorde en tillbakablick och tackade Gud för hans trofasthet under dessa år. Så många glädjefyllda stunder vi har haft tillsammans kunde vi bl.a. se på en liten DVD med bilder från åren som gått.

Moder Basileas vision för Kanaan och "Kanaanfolket" överallt i världen var att något av Guds rike skulle bli synligt och självupplevt – "Omvänd er, ty himmelriket är nära." (Matt. 3:2) Detta lyste fram vid flera av samlingarna, också i personliga vittnesbörd. Himmelsfesten på lördag kväll blev en höjdpunkt! En 91-årig kvinna, som var med för första gången, sa efteråt att hon aldrig hade upplevt något så fantastiskt. Men också den yngste, en 22-årig ung man, strålade av glädje.

Efter retreaten var vi en tid i vårt lilla center i Udby och kunde bl.a. besöka judiska vänner.

Regnbågen visade sig vid jubileet i Danmark – Gud är trofast!

I Danmark som i Norge har vi en böneträdgård med reliefer som visar Jesu väg till korset. Under årens lopp hade relieferna blivit så skadade av vädret och den salta havsluften att de behövde en grundlig renovering. Vi är så tacksamma att en av våra bröder i Tyskland hade möjlighet att göra det i år. De blev slipade, målade och helt förnyade. Nu kunde vi återinviga trädgården igen tillsammans med några norska och danska vänner och en präst från distriktet. Vi gick igenom den och sjöng och bad tillsammans. Vi bad också att fler besökare skulle upptäcka den...

Denna bön besvarades på ett överraskande sätt. Nästa söndag vid gudstjänsten i Udby kyrka mötte vi en grupp unga vuxna som frågade vilka vi var. Det visade sig att de var teologistudenter från Lund. En blivande diakon och en pedagog var också med i gruppen. Under ett dagsbesök i Danmark hade de rest till Udby för att uppleva gudstjänsten i en kyrka på landet. Vi bjöd in dem till ett besök i böneträdgården, och tillsammans gick vi från station till station och talade om vad Jesus har gjort för oss och vad det betyder för våra liv. De var så öppna och intresserade och det var en stor glädje för oss att möta dem. De upplevde det som prästen i Udby sa om vår trädgård: "Den är en pärla här i Udby". Ja, den är en pärla som visar oss skatten i livet, Jesus själv och hans kärlek.

I det Heliga landet

Förra hösten blev vi för första gången inbjudna till Kvinnor i Nätverks nordiska konferens i Kristiansand. Sedan dess har vi haft god kontakt med många av dessa kvinnor och det har varit till ömsesidig glädje och uppmuntran. I våras blev de tillfrågade om de kunde vara med och stödja en konferens för arabiska kvinnor i Israel. Till vår överraskning ville de gärna ha oss med som en del av den norska "delegationen". Så kom det sig att syster Mirofora och syster Consolata reste till Israel i slutet av september. Här är något av det de upplevde:

115 kristna arabiska kvinnor var samlade på ett messianskt center i närheten av Jerusalem. Det var ett stort privilegium att få möta dessa tappra kvinnor, be med dem och bygga vänskap. Vi fick lägga fram vår arabiska litteratur och böckerna gick åt som varma vetebullar. Flera av kvinnorna kände redan till vår litteratur och berättade för oss hur de uppskattade Moder Basileas böcker. Nu tog de med sig de titlarna de inte redan hade. Konferensen hade som motto "Arise Deborah" och syftet var att stärka kvinnorna till att bli andliga mödrar i Israel, liksom Debora var. Många blev på ett speciellt sätt berörda av Guds Ande och hans kärlek. Några av kvinnorna kom från de palestinska autonoma områdena. Ropet från deras hjärtan var särskilt inträngande: "Låt oss få del i smulorna från ert bord!" De tänkte på dem som bor på israeliskt område där de har frihet att leva ut sin tro. Efter konferensen, i början av oktober, var vi några dagar i Jerusalem. Söndag morgon åkte vi med en judisk taxichaufför.

Vi kommenterade den vackra musiken han hörde på i bilen. Då berättade han om de fruktansvärda morderna på två rabbiner som just hade skett i Gamla stan. Musiken var ett uttryck för det han kände i denna smärtsamma situation. Så utbröt han: "Kanske Messias kommer snart!" På resten av bilturen ropade vi tillsammans med denne fromme jude: "Kom Messias, kom!"

Hos vänner i Israel

*Från konferensen i
Yad Hashmona*

Ett tidsskifte

Denna upplevelse påminde syster Mirofora om hennes eget möte med Jesus i början på sjuttioalet: Jag var på läger för att ha lite kul tillsammans med några klasskompisar. På den tiden var inte utbudet så stort, utan alla åkte på detta kristna läger. Där talade en ung Madagaskar-missionär om Jesu andra tillkommelse. Då träffade det mig som en blix från en klar himmel: Om Jesus kommer tillbaka nu, kan jag inte bestå inför Guds ansikte. Detta erkännande och den spirande ångern var tillräckligt för att Jesus skulle komma in i mitt hjärta. Plötsligt var allt annorlunda och en obeskrivlig, trygg glädje fyllde mitt hjärta. Jesus var min och jag var hans från den stunden.

Sedan dess har vi i Norden upplevt ett ständigt stigande välstånd och ett tilltagande avfall från våra fäders Gud. Vi har inte behövt honom längre. Men hur länge kan en sådan situation vara? Genom profeten Jesaja hör vi Gud tala till oss:

Under lång tid har jag tigit, jag höll mig stilla, jag lade band på mig. Men nu skall jag skrika som en barnaföderska, jag skall flämta och flåsa på samma gång. Jag skall ödelägga berg och höjder och låta allt gräs på dem torka bort. Jag skall göra strömmar till land och låta sjöar torka ut. De blinda skall jag leda på en väg som de inte känner, på okända stigar skall jag föra dem fram. Jag skall göra mörkret framför dem till ljus och det som är ojämnt till jämn mark. Detta är vad jag skall göra, och jag skall inte överge dem. Men de som förtröstar på skurna avgudabilder och som säger till gjutna beläten: "Ni är våra gudar", de skall vika tillbaka och stå där med skam. (Jes. 42:14-17)

Gud gör alltid ett dubbelt verk. Dom och nåd går hand i hand. Berg och höjder blir ödelagda, men samtidigt leder han blinda på en ny väg, från mörker till ljus.

Jesus ser muslimerna

Våra nya vänner från Iran kan berätta om en sådan väg. Amin* kommer från en starkt muslimsk bakgrund. I Holland mötte han kristna som visade honom kärlek och gjorde honom nyfiken. Han var mycket rädd för döden; om du inte har förtjänat att komma till himlen genom att till exempel ta livet av de "otrogna" (judar och kristna), då hamnar du i den mörka graven där Satan härskar. En natt drömde han att en kär släkting hade dött. Mitt i sorgen och förtvivlan kom en stor man klädd i vita kläder, med ett strålande ansikte och lade handen på hans skuldra. "Gråt inte, min son!" sa han. När Amin frågade vem han var, fick han svaret: "Jag är Jesus Kristus. Jag ska ta hand om din familj."

Sedan Amin kom till Norge för några månader sen, har han fått leda sju andra flyktingar till Jesus. Be gärna om beskydd för honom och hans fru när de delar evangeliet med muslimerna omkring oss! (* namnet är ändrat)

Open Doors citerar i sitt novembernummer en pastor från Damaskus: "Vanligtvis kan du inte bara gå in i andra människors liv i deras egna länder, men nu kommer de till oss. Vi har möjlighet att nå dem. Nu är muslimerna utanför sin egen kontext, och det betyder en vidunderlig möjlighet för oss kristna att betjäna dem."

När vi var i Israel besökte vi en arabisk pastor som i snart 20 år har översatt och distribuerat arabisk litteratur från Kanaan i det Heliga landet. Han gav oss följande goda råd:

När jag önskar att nå en muslim med evangeliet, måste jag ge honom Kristus, inte kristendom. Om jag presenterar honom för kristendomen (som religion), uppfattar han mig som en som vill få honom att byta religion.

Utmaningarna vi nu står inför i Europa är enorma. Men vilken möjlighet de ger oss som känner Jesus!

I februari, när vi nästan var färdiga med att byta panel på vårt hus, talade Gud till oss genom ett vykort som låg på pianopallen hos några vänner:

En dag skall dina murar byggas upp. På den dagen skall dina gränser vidgas. På den dagen skall man komma till dig från Assur och från Egyptens städer, från Egypten och ända till floden, från hav till hav och från berg till berg. (Mika 7:11-12)

Bibelcitatet var på engelska och talade därför om "walls" = väggar, och det var ju dem vi höll på att bygga just då. Nu, några månader senare, upplever vi helt konkret att våra gränser utvidgas och dessa folk kommer till oss här på Nordens lille Kanaan.

Nytt liv till de hårt prövade

Våra systrar i Tyskland har också haft många gripande upplevelser i möte med flyktingar och förföljda trossyskon. En helg kom det 18 unga kristna från Nord-Korea. På obeskrivliga vägar hade de alla klarat att fly och rädda sina liv. Genom Kina kom de till Syd-Korea och nu gick de på en helt speciell bibelskola där. Pastorn som leder den hade fått en ovanlig vision: Eftersom de som har vuxit upp i Nord-Korea aldrig har upplevt något annat än hjärntvätt, erbjuder han dem ett år med ett särdeles krävande program: En "omprogrammering" genom Guds Ande! Från morgon till kväll läser de Guds Ord och ber. Det betyder till exempel att de läser hela Nya Testamentet varje dag!

Den söndagen dessa ungdomar var på Kanaan, "råkade" också en grupp från Syd-Korea vara med på samma gudstjänst. Inget öga var torrt när den nordkoreanska gruppen stod framme och sjöng.

Flera gånger har de också haft besök av grupper med koptiska ungdomar och har hållit små retreatar för dessa som har lämnat Egypten på grund av sin tro. En tidigare muslimsk flicka berättade om hur Jesus med törnekronan hade uppenbarat sig för henne. Hon hade ett skri i sitt hjärta: "Be att Jesus ska uppenbara sig för många på liknande sätt. De har ingen möjlighet att lära känna honom annars!"

Med tanke på terrorangreppen som har skakat världen de senaste veckorna, sänder vi med en bön som Moder Basilea skrev 1977. Den hjälper oss att se vår skuld i det som sker, men samtidigt att tro på segern i Jesu namn. Han kan göra en Saulus till en Paulus än i dag.

Av hjärtat tackar vi för all kärlek och uppmuntran, förbön och gåvor under året som gått. Må Herren belöna var och en av er!

Vi ber att advents- och jultiden ska ge oss alla ett nytt och levande möte med honom som kom och som kommer. Han som heter Alfa och Omega, han är den förste och den siste, honom vill vi tillbe och ge ära!

Kära hälsningar, tillsammans med systrarna Mirofora, Consolata och Regine, *syster Angelina*

Retreaten på Bjerkely 2016 är planerad den 16 - 19 juni

Från retreaten i år →
← Konfirmander

Ny ved till uppvärmning ↑